

İkiz Gezginler

İstanbul'dan Bodrum'a

Betül Avunç

İKİZ GEZGİNLER İSTANBUL'DAN BODRUM'A

© 2014, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.

1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

Metin hakları © 2006, John Boyne

YAZAR: Betül Avunç

EDİTÖR: Burhan Düzçay

SON OKUMA: Ümit Mutlu

SANAT YÖNETMENİ: Geray Gençer

KAPAK İLLÜSTRASYONLARI: Elif Deneç

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.

Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara

Tel: 0 312 284 18 14

On Altıncı Baskı: Ocak 2017 (3.000 adet)

(*İkiz Gezginler'in Serüvenleri* adıyla)

1. Baskı: 1996, Yapı Kredi Yayınları

2. - 5. Baskılar: 2002 / 2006, Bulut Yayınları

6. - 10. Baskılar: 2007 / 2011, İş Bankası Kültür Yayınları

ISBN: 978 - 605 - 9604 - ????

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

İkiz Gezginler

İstanbul'dan Bodrum'a

Betül Avunç

Tudem
Modern
Klasikler

Betül Avunç

İstanbul Üniversitesi'nde Klasik Arkeoloji Bölümü'nü bitirdi. Yüksek lisans eğitimini İTÜ Güzel Sanatlar Bölümü'nde tamamladı. Mitolojinin evrensel çekiciliğinden, renkli masal dünyasından esinlenerek kaleme aldığı kitaplarında, geçmişle günümüz arasında köprüler kurarak okurlarına ilginç serüvenler yaşatmayı, bir yandan da çocukların kültürel gelişimine katkıda bulunmayı hedeflemektedir.

Mehmet, Peri ve Ege için, tüm sevgimle...

01

İkiz Gezginler Peri ile Ege

Merhaba Çocuklar!

Sonunda özlemle beklediğiniz yaz tatiline kavuştunuz. Dokuz yaşındaki ikizler Peri ile Ege de sizler gibi sevinçli. Onlar tatillerini okuyarak, spor yaparak ve bol bol gezerek değerlendiriyorlar. İstanbul'da yaşayan bu sevimli ikizler yolculuklara çıkmayı, yeni yerler görüp yeni insanlar tanımayı, Anadolu'da dolaşarak eski efsanelerin izlerini aramayı çok severler. Bu yüzden herkes onlara "İkiz Gezginler" diyor. Birbirlerine pek benzemedikleri için insanlar çoğu zaman ikiz olduklarına inanmıyorlar. Peri beyaz tenli, koyu kahverengi saçlı, kahverengi gözlerinin derinliklerinde yıldızlar parıldayan sevimli mi sevimli bir kız; ikiz kardeşi Ege ise kumral perçemli, cin bakışlı, çevik bir oğlan. Tarih ve gezi merakı onlara anne ve babalarından geçti. Anneleriyle babaları arkeoloji eğitimi görmüşler. Bebekliklerinden bu yana ikizlere masal olarak ilginç

tarihsel öyküler ve efsaneler anlatırlar. Peri ile Ege bunları dinlerken heyecanlanır, düşlere dalarlar. Uzun süreli gezilere çıkabilecek yaşa geldiklerinde, anne ve babalarıyla birlikte güzel yurdumuzu dolaşmaya, eski efsanelerin geçtiği yerleri gezmeye başladılar. Bu konuda çok şanslılar, çünkü Türkiye öyle bir yer ki, neredeyse her taşının altında bir efsane yatıyor, ülkenin her köşesine dağılmış eski eserler bu efsanelerle canlanıyor. Tarihöncesinden bu yana sayısız uygarlığın gelip geçtiği bu topraklar bugünün çocukları için hem çok değerli bir kültür mirası, hem de eski çağların büyüleyici efsaneleriyle dolu rengârenk bir masal dünyası.

İkiz Gezinler geçmişle günümüzü buluşturan bu renkli dünyada yaşadıkları serüvenleri sizlerle paylaşmak istiyorlar. Yarın sabah yine bir yurt gezisine çıkacaklar, onlara katılır mısınız?

02

İnek Geçidi

Gece, Ege ile Peri yataklarında dönüp duruyorlar. Sıcak bir yana, heyecan da uyutmuyor onları. İki kardeş karanlıkta hem müzik dinliyor, hem de konuşuyorlar. Yatak odalarına açılan koridorun ışığı, kapalı kapılarının camından geçerek odalarına giriyor. Son hazırlıkları yapan anneleriyle babalarının telâşlı gölgelerini seçiyorlar camda. Anne ve baba, yolculuk için gereken eşyaları bir kez daha gözden geçirmekteler. Evlerinin ışıkları karardığında uykuya dalan İkiz Gezginler, hava aydınlanırken gözlerini açıyor, babalarının “Günaydın” diyen sesini duyar duymaz yataklarından fırlayıp giyinmeye başlıyorlar. Sonra da oyuncaklarına veda edip evden çıkıyor, ailece arabalarına yerleşiyorlar. Herkes uykuda olduğu için çevre çok sessiz. Araba bomboş sokaklardan geçerken, iki kardeş birbirlerine iyi yolculuklar diliyorlar. Sabahın erken saatlerinde, kentnin iki yakasını, aynı zamanda Avrupa ve Asya kıtalarını

birleştiren Boğaziçi Köprüsü'nden İstanbul'u seyretmek ne kadar keyifli! Altlarında kocaman bir ırmak gibi akıp giden İstanbul Boğazı'nın kıyılarına dizilmiş irili ufaklı evler, gecedeki kalan tek tük ışıklar görüyorlar. Yukarıda ise güneşin doğuşunu müjdeleyen pembeliğiyle sonsuz gökyüzü uzanmakta. Peri ile Ege birbirine bakıp mutlulukla gülümsüyor ve aynı anda aynı şeyi düşünüyorlar: Yaşamak çok güzel.

O da ne! Birden aşağıda bembeyaz bir nokta çarpıyor gözlerine. Daha dikkatli bakıyorlar; evet, bu beyaz bir inek! Boğaz'ın bir kıyısından diğerine atlayıveriyor ve koşarak gözden yitiyor. İki kızler, "İo!" diye haykırıyorlar bir ağızdan. Annelerinin anlattığı eski bir efsaneden tanıyorlar onu. Çok güzel bir genç kız olan İo, Eski Çağ tanrıları tarafından cezalandırılarak inek biçimine sokulmuş. Zavallının cezası bununla da bitmemiş, onu sürekli rahatsız edecek bir atsineği yollamışlar peşinden. Kendisini sokup duran atsineğinden kurtulmak için sıçraya zıplaya kaçan İo'nun yolu İstanbul'a düşmüş. Kenti ikiye ayıran Boğaz'ın suları üzerinden atlayıp geçince, o çağın insanları buraya "Bosphoros" yani "İnek Geçidi" demişler. Günümüzde kullanılan birçok dilde Boğaziçi'nin karşılığı bu sözcüktür. Neyse ki, ömrünün geri kalan bölümünü inek olarak geçirmek zorunda kalmamış zavallı kız. Bir süre sonra tanrılar tarafından bağışlanıp yine eski haline dönmüş.

03

Ayçiçeđi

İkiz Gezginler'in arabası artık Çanakkale'ye yaklaşmakta. Tekirdađ'dan bu yana karayolunun iki tarafında uzanan pek çok ayçiçeği tarlası var. Ege ile Peri, kocaman sevimli yüzlerini güneşe döndürmeye çalışan bu çiçekleri çok sevdikleri için aralarına girmeye can atıyorlar. Onları kırmayan babaları, bir tarlanın kenarında durduruyor arabayı. Cořkuyla fırlayarak sapsarı çiçek denizine dalıyor çocuklar. Çiçeklerin yuvarlak yüzlerine yakından bakınca, henüz ayçekirdeklerinin oluşmadığını görüyorlar. Anneleri durur mu? Çiçeklerle kucak kucağa fotoğraflarını çekiyor, bir yandan da ayçiçeğine verilen diğer adlardan söz ediyor. Yüzlerini her zaman güneşe çevirdikleri için "günebakan" veya "gündöndü" diye adlandırılan bu çiçeklerin bir efsanesi varmış. Annelerinin anlattığı efsaneye göre, bir köylü kızı Güneş Tanrısı'na aşık olmuş. Çok eskiden insanlar güneşi, atların çektiği ateşten arabasıyla göklerde dolaşan

genç ve yakışıklı bir tanrı sanırlarmış. Köylü kızı her gün tarlaların ortasında oturur, sabahtan akşama dek güneşi izlermiş. Sonunda oturduğu yerde kök salarak, güneş nereye giderse yüzünü o yana döndüren kocaman, sarı bir çiçeğe dönüşmüş.